

De klokkenluider

In de Stefanuskerk doen wij mee met het landelijk luiden van de klokken: op drie achtereenvolgende woensdagen vanaf 19:00 uur een kwartier lang; op het moment dat ik dit schrijf, hebben we dat nu al twee keer gedaan.

Het is dat gezamenlijke wat mij aanspreekt – zoals de paus vandaag alle christenen opriep om het Onze Vader te bidden om 12:00 uur 's middags. Gemeenschappelijkheid op een moment dat mensen met een grote boog om elkaar heenlopen: dat is wat wij nu het meest nodig hebben.

Mijn broer vond het maar luguber. Klokken luiden is voor hem vooral als er iemand uitgedragen wordt. Tja, zo kun je het ook bekijken. Wij luiden dan ook niet alleen de zware klok, maar ook het kleine klokje, helder, hoog en vrolijk. Twee mannen nemen het achter- en voortouw – die hoeven niet meer naar de sportschool. Kan ook even niet.

Er is nog hoop - ik put er troost uit.

Reinder